

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ד"מ 13065-09-16

1 25 אפריל 2017
2

לפני:
כב' הרשם עמיצור איתם

הילה אוחנה ת.ז. [REDACTED]

התובעת

אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ 512642281

הנתבעת

3

פסק דין

4

5

6

תביעה לפיצויי הלנת פיצויי פיטורים.

7

1. בתיק הוגשו כתבי טענות עיקריים ודיון הוכחות וסיכומים בע"פ התקיים לפני

8

היום 25.4.17. התובעת העידה מטעמה ומר צבי גליקמן העיד מטעם הנתבעת.

9

מר גליקמן מכהן כנציג ציבור בבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב ועדותו

10

אושרה על ידי חרף התנגדות התובעת.

11

2. ברקע, התובעת אשר הייתה העובדת של הנתבעת יצאה לתקופת שמירת הריון

12

ולאחריה לחופשת לידה כחוק. טרם סיום חופשת הלידה ביקשה התובעת

13

להפחית את היקף משרתה ולצמצמם את השעות. משלא נענתה- הודיעה על

14

התפטרותה בדין מפוטר. התפטרות זו נכנסה לתוקף ביום 1.2.16. התובעת

15

הייתה זכאית לפיצויי פיטורים מלאים בסך כולל של 8078 ₪. בפועל ניתן

16

לתובעת מכתב לשחרור הכספים הצבורים בקופה ושולמה לה יתרת הפיצויים

17

רק ביום 19.5.16.

18

3. על עובדות אלו אין מחלוקת והתובעת טוענת שהן מקימות לה זכות לפיצויי

19

הלנה, אשר חושבו בכתב התביעה לסך של 6437 ₪ נכון ליום הגשתה.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ד"מ 16-09-13065

4. הנתבעת בכתב הגנתה וכן בעדותו של מר גליקמן טענה כי פנתה לחברת הביטוח
 1 מיד עם סיום העסקת התובעת וביקשה לקבל דו"ח בדבר היתרות הצבורות על
 2 מנת שתוכל להפיק טופס 161. לטענת הנתבעת אשר גובתה במסמכים, התקבל
 3 מאת חברת הביטוח דו"ח ובו צוינה יתרה שגויה. על מנת שלא תהיינה טעויות
 4 וישולמו סכומים שגויים, פנתה הנתבעת לחברת הביטוח לצורך בירור.
 5
 5. הפנייה עברה למעשה דרך חברה שלישית אשר מנהלת את מערכת הסליקה
 6 הפנסיונית המרכזית. לטענת הנתבעת השינויים בענף הביטוח והגמל עם הכנסת
 7 החובה לעבוד באמצעות מערכת סליקה מרכזית הביאו לאי סדרים בקרב חברות
 8 הביטוח ולכך שבמקרים רבים, כמו המקרה של התובעת, לא נקלטו חלק מן
 9 ההפקדות במועד.
 10
 6. למעשה הנתבעת הוכיחה בנספחי כתב ההגנה כי פנתה לחברת הביטוח וכאמור
 11 לאחר דין ודברים ובירורים שונים התברר כי אכן חלק מן ההפקדות לא נקלטו
 12 וכי היתרות ברכיב הפיצויים היום גבוהות מאלו שהוצהר עליהן. רק עם סיום
 13 הבירור הונפק טופס 161 ומכתב שחרור ושולמו לתובעת יתרת הפיצויים.
 14
 7. לאחר ששקלתי את הטענות והראיות הגעתי למסקנה כי הדין עם הנתבעת וכי
 15 אין מקום לחייבה בפיצויי הלנה.
 16
 8. אציין בקצרה את הידוע כי שילובם של סעיפים 18 ו- 20 ל חוק הגנת השכר,
 17 תשי"ח-1958, מקנה לבית הדין סמכות להפחית או לבטל חיוב בפיצויי הלנת
 18 פיצויי פיטורים בנסיבות אשר נמנו בחוק.
 19
 9. דומה כי כיום אין עוד ספק בפסיקה כי הסמכות האמורה הנה סמכות שבשיקול
 20 דעת רחב של בית הדין. (ראה עע (ארצי) 394/99 המפד"ל המפלגה הדתית
 21 לאומית המזרחי הפועל המזרחי בא"י נ' אגבריה תופיק (עניין המפד"ל)
 22 והפסיקה אשר בעקבותיו וכן ראה עע (ארצי) 473-09 מוטור אפ בע"מ נ' יניב
 23 ורד ("עניין מוטור אפ") ועוד).
 24
 10. בעניין מוטור אפ, חודדה הבניית שיקול הדעת השיפוטי בעניין. בית הדין חזר
 25 על הקביעה לפיה תכלית החוק הנה הרתעתית ביסודה ונאמר בין היתר כי: "יש
 26 לפיכך לבצע איזון עדין, הלוקח בחשבון את תכלית החוק; את הצורך בהרתעת
 27 מעסיקים; את חשיבות תשלום השכר במועד לשם פרנסת העובד ומשפחתו;
 28 את הפגיעה הנגרמת לכבודו של העובד כתוצאה מאי קבלת שכר במועד עבור
 29 עבודתו; את החשש כי אי קבלת השכר במועד יפגע בזכותו של העובד לקיום
 30

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ד"מ 13065-09-16

- 1 בכבוד; ומאידך את משמעותה הקשה של פסיקת פיצויי ההלנה לקניינו של
 2 המעסיק ויכולתו להפעיל את עסקו, כך שהנזק הנגרם כתוצאה מפסיקתם של
 3 פיצויי הלנה גבוהים - לרבות לעובדים אחרים של המעסיק - עלול להיות כבד
 4 מהתועלת שתושג באמצעותם".
- 5 11. בעניין המפד"ל נקבע בין היתר כי "יש טעם להרחיב את הגדרת "נסיבה
 6 שלמעביד לא היתה שליטה עליה" על מנת להעניק לבית הדין שיקול דעת
 7 בדבר שיעור ההפחתה, ותוך כדי כך להתחשב במכלול נסיבות העניין".
- 8 12. לטעמי, הנסיבות האמורות מהוות "נסיבה שלמעביד לא הייתה שליטה עליה"
 9 והן מצדיקות את הפחתת הפיצוי לחלוטין.
- 10 13. ראשית אבאר כי עדות מר גליקמן בעניין זה מקובלת עלי ונמצאה אמינה בעיני.
 11 אמת שהמסמכים הכתובים מתעדים התכתבות עם חברת הביטוח רק מחודש
 12 3.16 אולם מר גליקמן העיד כי החברה פנתה בעניין מיד עם סיום ההעסקה (עמי
 13 8 שורה 2). גם עדותו כי כל ההפקדות בוצעו במועד נמצאה בעיני נאמנה אף שלא
 14 הוצג דו"ח הפקדות מפורט.
- 15 14. נספח ג' לכתב ההגנה מראה כי הנתבעת הייתה מודעת לחובתה לשלם פיצויי
 16 פיטורים ולאחר שנגרם והפצירה מספר פעמים בחברת הביטוח להזדרז
 17 בתשובתה. הסברי הנתבעת לגבי אי הסדרים אשר שררו באותה תקופה בממשק
 18 שבין המעסיק לחברות הביטוח נשמעים אמינים והמסמכים לכאורה תומכים
 19 בהם.
- 20 15. אני סבור כי אכן קיים קושי ואף מניעה להנפיק טופס 161 מקום בו חברת
 21 הביטוח מוסרת נתונים שגויים. אדרבא דומה כי פעולת הנתבעת לבירור היתרות
 22 האמתיות היטיבה גם עם התובעת אשר נחסך ממנה הצורך לתיקונים
 23 רטרואקטיביים והחזרים שונים.
- 24 16. בהתאם לכך- אני דוחה את טענת התובעת כי היה על הנתבעת לשלם לכל הפחות
 25 את סכום השלמת הפיצויים במועד- שכן הסכום נקבע באופן סופי רק עם היוודע
 26 היתרות הצבורות ואין הצדקה לשלמו במנותק מטופס 161.
- 27 17. התובעת טענה כי הנתבעת נהגה בה שלא בתום לב ועיכבה בכוונה את התשלום.
 28 להוכחת דבריה צירפה תכתובות דוא"ל מגוונות עם הנתבעת במועדים שטרם
 29 סיום העסקתה או לאחריה (מוצגים ת/ו-1 ות/2). לדבריה עברה "מסכת עינויים"

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ד"מ 16-09-13065

- 1 אולם עיון במסמכים אלו אינו מלמד לטעמי על התנהלות פוגענית או שלא בתום
2 לב.
- 3 18. אמת כי ההתנהלות מול הנתבעת לקתה לעתים בבירוקרטית יתר ובסחבת
4 מסוימת אולם לא מצאתי כי יש בכך משום חריגה מהתנהלות מוכרת בכל גוף
5 מוסדי או עסקי גדול. אדרבא- בשום מקום לא מצאתי כי הנתבעת ביקשה
6 להתנער מחובתה לשלם פיצויי פיטורים ונראה כי ככלל התובעת קיבלה מענה
7 הולם למרבית פניותיה.
- 8 19. שקלול כל הנתונים מלמד בעיני כאמור כי המעסיק פעל בתום לב סביר ובדרך
9 מקובלת והעיקוב בתשלום נבע מנסיבה שאינה בשליטתו. בהתאם לכל האמור
10 אני סבור כי תכלית החקיקה- הצורך בהתרעת המעסיק, אינה חלה על ענייננו.
- 11 20. לכך מצטרפת העובדה כי חלק גדול מן ההלנה הנטענת הנה הלנה להלכה בלבד
12 ולא למעשה. במה דברים אמורים- חלקו הארי של הסכום בגינו נתבעת ההלנה
13 הנו סכום אשר נצבר לטובת הנתבעת בקופה. בדיון שנערך היום, התברר כי
14 למעשה התובעת לא משכה סכום זה עד היום מהקופה וגם אין בכוונתה לעשות
15 כן בזמן הנראה לעין.
- 16 21. בנסיבות אלו מובן כי השיקולים כגון חשיבות תשלום השכר במועד לשם פרנסת
17 העובד ומשפחתו; הפגיעה הנגרמת לכבודו של העובד כתוצאה מאי קבלת שכר
18 במועד עבור עבודתו או החשש כי אי קבלת השכר במועד יפגע בזכותו של העובד
19 לקיום בכבוד, אינם כלל שיקולים רלוונטיים וזאת כאמור לגבי רובו של הסכום
20 המדובר.
- 21 22. רלוונטית במידת מה בעיני, גם העובדה שהתובעת החלה לעבוד בעבודה חדשה
22 מיד עם סיום העסקתה בנתבעת כך שגם לעניין יתרת הסכום לא התעורר בשום
23 שלב חשש לפגיעה בזכות לקיום בכבוד או בכבודה של הנתבעת בכלל.
- 24 23. לאור כל האמור מסקנתי הנה כי אין מקום לחייב את הנתבעת בפיצוי והתביעה
25 נדחית אפוא. ייתכן שברגיל היה מקום לחייב את הנתבעת בתשלום ריבית
26 והצמדה כחוק בגין סך השלמה (היינו 2220 ₪), אולם מאחר ומדובר בסכום
27 מזערי ובהינתן התוצאה שהגעתי אליה וההוצאות שהוציאה הנתבעת בהליך,
28 אינני מורה כאמור.
- 29 24. אך לפני משורת הדין אינני עושה צו להוצאות.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ד"מ 16-09-13065

1 25. בקשת רשות לערעור על פסק הדין ניתן להגיש בתוך 15 יום מיום שהגיע לידי
2 הצדדים - לבית הדין הארצי לעבודה.

3

4

5

6

7

8

9

10 ניתן היום, כ"ט ניסן תשע"ז, (25 אפריל 2017), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

11

עמיצור איתם, רשם

12

13

14

15

16

17

18